ПРОЕКТ!

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ТРУДОВАТА МИГРАЦИЯ И ТРУДОВАТА МОБИЛНОСТ

(обн. ДВ. бр.33 от 2016г., доп. ДВ. бр.97 от 2016г., изм. и доп. ДВ. бр.97 от 2017 г., бр.24 от 2018г., бр.34 от 2019г., бр.21 от 2021г., бр.41 от 2022г., бр.8 от 2023г., бр.52 от 2025г.)

§ 1. В чл. 7, ал. 1, т. 1 се изменя така:

„1. общият брой на гражданите на трети държави, с изключение на лицата по чл. 9, ал. 1 и ал. 5, наети по трудово правоотношение от местния работодател към датата на подаване на заявлението не надвишава 25 на сто от средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение български граждани, граждани на други държави-членки на Европейския съюз, на държави-страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария през предходните 12 месеца, а за малки и средни предприятия по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за малките и средните предприятия - 40 на сто. Когато работодателят не е имал дейност през предходните 12 месеца изискването се определя към момента на подаване на заявлението за издаване на разрешение за работа;“

§ 2. В чл. 10 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал 1:

а) В изречение първо след думите „Главна инспекция по труда“ се добавя „като посочва и мястото на работа“;

б) Създава се изречение второ: „Когато мястото на работа следва характера на работа, работодателят уведомява писмено Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, като посочва своето седалище или мястото на извършване на основната си дейност, когато е различно от седалището.“

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) При промяна на мястото на работа по смисъла на ал. 1, работодателят уведомява Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ в 7-дневен срок.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4, като в нея думите „което ги е приело“ се добавя „както и при промяна на място на работа, освен ако то не следва характера на работата.“

5. Досегашната ал. 4 става ал. 5.

§ 3. В чл. 11, ал. 1 се правят следните изменения:

1. Точка 4 се изменя така:

„4. работодателят през последните три месеца е прекратил трудовото правоотношение с български гражданин, гражданин на държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство или на Конфедерация Швейцария или граждани на трети държави с приравнени на техните права по чл. 9, ал. 1, т. 2 - 6 граждани на трети държави, които биха могли да бъдат наети на работното място, на основание чл. 328, ал. 1, т. 2, 3 и 4 Кодекса на труда, за същите длъжности, за които се иска наемането на работници - граждани на трета държава“

2. Точка 7 се изменя така :

„7. работодателят е извършил масово уволнение, включващо работници и служители от същите длъжности като тези, за които иска да назначи работници - граждани на трети държави, в предходните 6 месеца преди подаване на заявлението;“

§ 4. В чл. 12 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1:

а) създава се нова т. 3:

„3. работодателят не осъществява икономическа дейност или дейността му е прекратена чрез ликвидация или поради несъстоятелност;“

б) създава се т. 4:

„4. когато на работодателя, който е подизпълнител, изпълнителят, чийто пряк подизпълнител е работодателят, както и всеки следващ изпълнител, чиито подизпълнители са те, с влязъл в сила акт на компетентен орган, се установи нарушение към наетия на работа чужденец, за което те отговарят заедно с работодателя или вместо него за всички задължения, произтичащи от закона.“

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) В случай че достъпът до пазара на труда бъде отнет по вина на работодателя, той дължи на гражданина на трета държава обезщетение. Плащането е дължимо и може да се търси по реда на Гражданския процесуален кодекс.“

§ 5. Чл. 13 ал. 1 се изменя по така:

„(1) Не се разрешава:

1. работодателите да приемат на работа работници-граждани на трети държави, които незаконно пребивават на територията на Република България;

2. местните лица да приемат като командировани или изпратени незаконно пребиваващи на територията на Република България чужденци.“

§ 6. В чл. 14 ал. 1 се изменя така :

„(1) Министърът на труда и социалната политика може да разрешава достъп до пазара на труда в отделни случаи извън ограниченията по чл. 7, ал. 1, т. 1, за лица – граждани на трета държава, които притежават специализирани знания, умения и професионален опит, търсени от работодателя.“

§ 7. В чл. 15 се правят следните допълнения:

1. В ал. 2 се създава т. 5:

„5. работници – граждани на трети държави, заети в обекти и дейности от национално значение, определени с постановление на Министерския съвет за всеки отделен случай, по предложение на съответния министър.“

2. Създава се ал. 3:

„(3) В случаите по ал. 1 условието за професионален опит по чл. 7, ал. 1, т. 3 се прилага, когато работодателят го е посочил при обявяване на свободното работно място при първоначалното подаване на заявлението за издаване на разрешение за работа.“

§ 8. В чл. 28 ал. 2 се изменя така:

„(2) В случаите по ал. 1 с чужденеца се сключва писмен договор за наем, в който са уредени условията за наем на жилището. Предвидената в договора наемна цена трябва да е съобразена с получаваното от сезонния работник възнаграждение и с качеството на жилището и не може да се приспада автоматично от възнаграждението на сезонния работник.“

§ 9. В чл. 43, ал. 1, т. 2 думите „място на работа“ се заличават.

§ 10. В чл. 76 се правят следните изменения и допълнения

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) На чужденец - гражданин на трета държава, приет като командирован или изпратен в Република България в рамките на предоставяне на услуги без разрешение за работа или без регистрация в Агенцията по заетостта, се налага глоба от 500 до 5000 лв.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и се изменя така:

„(3) На местно лице, приело на работа командирован или изпратен чужденец - гражданин на трета държава без разрешение за работа или без регистрация в Агенцията по заетостта, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 20 000 лв., освен ако не подлежи на по-тежко наказание.“

3. Досегашната ал. 3 става ал. 4

§ 11. В чл. 77 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така :

„ (1) Местен работодател или местно лице, приело на работа командировани или изпратени работници или служители, което наруши забраната на чл. 13, ал. 1, се наказва с глоба от 750 до 7 500 лв. или имуществена санкция в размер от 3 000 до 30 000 лв., освен ако не подлежи на по-тежко наказание.“

2. Алинея 2 се отменя.

3. В ал. 3 думите „и 2“ се заличават

4. В ал. 5 думите „ал. 2“ се заменят с думите „ал. 1“.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 12. В Закона за насърчаване на заетостта (обн., ДВ, бр. 112 от 2001 г.; изм., бр. 54 и 120 от 2002 г., бр. 26, 86 и 114 от 2003 г., бр. 52 и 81 от 2004 г., бр. 27 и 38 от 2005 г., бр. 18, 30, 33 и 48 от 2006 г., бр. 46 от 2007 г., бр. 26, 89 и 109 от 2008 г., бр. 10, 32, 41 и 74 от 2009 г., бр. 49, 59, 85 и 100 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 7 от 2012 г., бр. 15, 68 и 70 от 2013 г., бр. 54 и 61 от 2014 г., бр. 54, 79, 101 и 102 от 2015 г., бр. 33, 59 и 88 от 2016 г., бр. 97 и 103 от 2017 г., бр. 24 и 91 от 2018 г., бр. 17, 24 и 101 от 2019 г., бр. 21 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 41 от 2022 г., бр. 82 от 2023 г. , бр. 25 от 2024 г. и бр. 28 от 2025 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Член 1 се изменя така:

а) създава се нова т. 4:

„4. посредничеството по информиране и наемане на работа на работници – граждани на трети държави в Република България;“

2. В чл. 27а, ал. 1:

а) създава се нова т. 1:

„1. не са осъждани за престъпление по чл. 159а-159в или чл. 280-281 от Наказателния кодекс;“

б) досегашните точки 1 - 4 стават съответно т. 2 - 5

в) досегашната т. 5 става т. 6 и в нея :

аа) създава се нова буква „а“:

„а) не са осъждани за престъпление по чл. 159а-159в или чл. 280-281 от Наказателния кодекс“

бб) досегашните букви „а“ и „б“ стават съответно букви „б“ и „в“.

г) досегашната т. 6 става т. 7.

§ 13. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 24и се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 5 т. 7 се изменя така:

„т. 7. справка-декларация, подписана от работодателя, за:

а) средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение в предходните 12 месеца, посочени по месеци, български граждани, граждани на държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и на Конфедерация Швейцария;

б) общият брой на наетите по трудово правоотношение към датата на подаване на заявлението граждани на трети държави, с изключение на лицата по чл. 9, ал. 1 и ал. 5 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.“

б) в ал. 6 се създава т. 5:

„5. работници – граждани на трети държави, заети в обекти и дейности от национално значение, определени с постановление на Министерския съвет за всеки отделен случай, по предложение на съответния министър.“

2. В чл. 24л се създава нова ал. 4:

“(4) Към заявлението за издаване на виза за краткосрочно пребиваване, чужденецът прилага документа по чл. 24к, ал. 8, т. 9. Когато чужденецът е влязъл при условията на безвизов режим, документът се представя пред органите за административен контрол на чужденци, в случай на пребиваването по ал. 3.”

3. Досегашните ал. 4 - 16 стават съответно ал. 5 - 17.

§ 14. Параграф 12 влиза в сила в тримесечен срок от обнародването на закона.

§ 15. В тримесечен срок от обнародване на закона Министерският съвет приема необходимите изменения в Правилника за прилагане на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и Наредбата за условията и реда за извършване на посредническа дейност по наемане на работа.

§ 16. В тримесечен срок от влизането в сила на закона Агенцията по заетостта проверява по служебен ред обстоятелствата по чл. 27а, ал. 1, т. 1 и т. 6, буква „а“ за лицата, вписани в регистъра по чл. 25а, ал. 1 ЗНЗ. Регистрацията на лицата, които не отговарят на изискванията, се прекратява.